

Apponyi Albert utcán, a Horthy Miklós úton, a Vörösmarthy utcán, a Korzón és a Kárász utcán az Országzászló elé. Itt az egybegyűlt ifjúság elénekelte a magyar Hiszekegyet, majd Solkoly Jenő jogszigorló, a Turul Szövetség kerületi alvezére mondott beszédet:

– Nem azért jöttünk össze, – mondotta – hogy sajnáljunk egy kis országot, hanem megmutassuk, hogy a magyar testvér érzi a finn testvéreinek minden szívdobbanását. Ez a testvéri együttérzés annál is teljesebb, mert a finn testvér évszázadokon keresztül ugyanazt a sorsot szenvedte, mint a magyarság. Az egész világon tüntetnek a finnek mellett, azonban a szavak nem sokat érnek, most már tetteket is vár a világtól Finnország. Mi sajnós messze vagyunk, hogy beleavatkozzunk a harcba. De, ha mi mást nem is tehetünk, imádkozunk Istenhez, hogy áldja meg a finn testvérek harcát dicsőséggel, nehogy a túlerő győzelme miatt ismét eltűnjön egy rokon nép, és mi ismét itt álljunk testvértelenül az embermilliók között.

A beszéd után az ifjúság elénekelte a magyar Himnuszt, majd Finnországot és a Ducet éltetve rendben szétoszlott.

Szegedi Napló XV. (1939) december 13. 3. oldal

481. A Turul Szövetség szegedi kerületének vezértanácsi tábora

A Turul Szövetség szegedi kerületi vezérsége most tartotta meg február havi vezértanácsi taborát. A kerületi vezértanácsi taboron nagy számmal vettek részt az egyesületi vezérek és a kerületi alvezérek. A táborozáson, mely Babiczky Ede kerületi vezér elnökle alatt folyt le, először az egyesületek vezetői számoltak be egyesületük munkájáról, azután a kerületi vezér és alvezérek vázolták a kerület munkaprogramját.

A nagyvonalú program legkiemelkedőbb pontjai a következők voltak: a Turul Szövetség a magyar mese kultiválása érdekében mesedélutánokat tart a szegedi elemi iskolákban, a magyar katonaeszmény kifejlesztése érdekében előadásokat rendez és sajtóközleményeket tesz közzé, a magyar közép- és felsőosztály öntudatába át kívánja vinni a magyar nincstelenséget, a falu és az ifjúság égető sorskérdéseit, azonkívül mozgalmat indít a telepítés hathatósabbá tételére és ezeknek a kérdéseknek megoldása érdekében, úgy a sajtó útján, mint előadások keretében a város társadalmának legszélesebb rétegeit tájékoztatni kívánja.

Szegedi Napló XVI. (1940) február 8. 3. oldal

482. „A nemzeti eszmét az életet építő, nem pedig romboló hatalommá kell tennünk!” mondotta előadásában P. Borbély István

A Schola Emericana Katolikus Szabadegyetemének tavaszi világnézeti előadás-sorozata keretében P. Borbély István S. J. a kiváló szegedi papszónok tartott értékes előadást: Katolicizmus és nemzetiségi eszme címmel tegnap este a Tanárképző Főiskola dísztermében megjelent nagyszámú hallgatóság előtt.

P. Borbély előadásában kifejtette, hogy az Európát megrázó nyugtalanságok közel másfél évszázad óta a nemzetiségi eszme nevében támadtak. Érthető tehát, ha az emberek ítélete is nagyon ellentétes erről az eszméről: az egyik rész olyan értéknek tartja, melyért mindent érdemes feláldozni, míg másfelől a legnagyobb bajok forrását látják benne. Bár a nemzetiségi eszméről folytatott vita nagyon régi, még nem sikerült a világ közvéleményét egységes álláspontra vezetni. S a helyes ítélet megalkotása addig nem is történhetik meg, amíg a nemzeti eszmét nem az általános erkölcsi elvek szempontjából vizsgáljuk.

– A tisztánlátásban segítségünkre van az egyház – mondta P. Borbély. Álláspontja példaképpül szolgálhat mindenkinek, mert elítéli azokat a visszaéléseket, melyeket a nemzeti eszme leple alatt, akár hatalmi érdekből, akár politikai számításból, akár önző gazdasági előtörésből követnek el. A tiszta nemzeti eszme érvényesülését azonban a legnagyobb szeretettel karolja föl. Tudja, hogy ebben csak arról van szó: ragaszkodjunk az életünket hordozó szellemi, anyagi és testi feltételekhez. Ahogy a természetes körülmények között felnőtt virág színe és illata mindig felülmúlja az üvegházi termést, úgy adja meg a nemzetiséghez való ragaszkodás is emberségünknek a meleget, egészséget, természetességet. Íme az egyház értékelése, mely kötelességünké teszi a nemzetiséghez való hűséget, az igazságtalanul megtámadott nemzeti állomány öntudatos védelmét, sőt megengedi a nemzetiség érdekében kifejtett hódítást is, amíg ez kifogástalan eszközökkel, az emberiség érdekében, erőszak nélkül történik. A nemzeti eszmét tehát az életet építő és tökéletesítő, nem pedig romboló hatalommá kell tennünk – fejezte be értékes előadását P. Borbély István S. J. a hallgatóság lelkes tapsvihara közben.

Szegedi Napló XVI. (1940) február 29. 5. oldal

483. Kitűnően sikerült a Turul Szövetség szegedi katonaejtje a Városi Színházban

Tegnap este fél kilenc órakor turulos magyar lobogókkal díszített Városi Színház izzóan magyar légkörében tartotta meg a Turul Szövetség szegedi kerületi vezérsege a „Magyar Katona-est”-jét, melyet a Magyar Rádió is közvetített. A szépszámu közönség körében megjelentek: dr. vitéz József Ferenc királyi herceg, a honvédelmi miniszter képviselőjében vitéz Silley Antal hadtestparancsnok, Tukats Sándor dr. főispán, Pálfy József dr. polgármester, a Turul Szövetség magisteri, az egyetemi és főiskolai tanári kar nagyszámban és a várostöbb előkelősége.

A műsor a Himnusszal kezdődött, melyet a szegedi 9. honvédgyalozegzred zenekara adott elő. Ezután Babiczky Ede a Turul Szövetség szegedi kerületének vezére mondott megnyitóbeszédet, melyben megnyugvásának adott kifejezést, hogy Szeged lakossága ilyen nagy megértéssel fogadta az ifjúság országos jelentőségű megmozdulását, s ebből azt látja: Szeged népe megértette, „hogy katonanemzet fiai vagyunk”, és ma tudatában kell lennünk ennek a történelmi valóságnak. A magyar, turulista szegedi ifjúság március idusán megrendezett katonaejtjét a